

Lucky Luciano - trùm mafia bị hạ bệ vì quá tự tin

Mỹ Từ tuổi thiếu niên, Lucky Luciano đã thể hiện bản chất tội phạm bằng việc mở đường dây bảo kê bạn học cùng trường.

Sinh năm 1897, Charles "Lucky" Luciano di cư cùng gia đình từ Italy tới New York vào năm 10 tuổi. Vì không biết tiếng Anh, Luciano chắt vật ở trường lớp và chuyên sang giao du với thành viên băng đảng. Trong thời gian này, Luciano mở đường dây bảo kê bạn cùng trường và sẵn sàng dùng vũ lực để ép con mồi trả tiền.

Bỏ học vào năm 1914, Luciano làm văn thư cho công ty bán mũ với thù lao 7 USD mỗi tuần, công việc chân chính duy nhất trong đời ông trùm. Sau lần thắng bạc gần 250 USD, Luciano nghỉ việc ở công ty mũ và bắt đầu bước chân vào con đường tội phạm. Trong quá trình này, Luciano kết thân với hai thành viên băng đảng gốc Do Thái là Meyer Lansky và Bugsy Siegel, đồng minh quan trọng của Luciano sau này.

Năm 1916, Luciano bị bắt lần đầu tiên vì bán heroin. Chỉ sau 6 tháng ở trường giáo dưỡng, Luciano tiếp tục dấn sâu vào con đường tội phạm. Bốn năm sau, hắn trở thành tay súng bắn thuê cho Joe Masseria - trùm băng đảng tại vùng Lower Manhattan.

Trong thập niên 1920, chớp thời cơ Mỹ ban hành lệnh cấm rượu, Luciano tập trung buôn rượu lậu. Cùng với 5 tên trùm buôn rượu lậu khác, Luciano thống trị cả vùng bờ Đông nước Mỹ. Doanh thu từ hoạt động phi pháp của Luciano trong thời gian này ước tính lên tới 12 triệu USD mỗi năm, trong đó hắn dứt túi bốn triệu USD.

Cuối thập niên 1920, New York nổ ra cuộc chiến giành lãnh thổ đẫm máu giữa Joe Masseria và Salvatore Maranzano, một trùm mafia khác. Masseria và Maranzano thuộc thế hệ trùm mafia truyền thống bắt đầu sự nghiệp tội phạm tại Italy rồi qua Mỹ. Những kẻ này nghi kỵ người không cùng xuất xứ, đồng thời muốn giữ nguyên giá trị của "thế giới mafia xưa" như "danh dự", "truyền thống", và "phẩm giá".

Ngược lại, Luciano từ nhỏ đã giao du với bạn bè tới từ nhiều nơi nên sẵn sàng bắt tay với người không cùng xuất xứ, miễn là có thể kiếm tiền. Hắn muốn thành lập tổ chức tội phạm quốc gia cho phép băng đảng Italy, Do Thái và Ireland cùng góp nguồn lực để xây dựng mạng lưới tội phạm khiến các bên cùng có lợi.

Luciano biết rõ Masseria và Maranzano là hai hòn đá ngáng đường trên ước mơ của mình. Luciano nghĩ sự tham lam và bảo thủ của những trùm mafia truyền thống chính là điều khiến băng đảng Italy mãi nghèo, trong khi băng đảng Do Thái và Ireland phát lên.

Đầu năm 1931, Luciano lên hoạt động cho băng đảng đối địch khi cuộc chiến giành lãnh thổ ngày càng bất lợi cho phe mình. Sau khi đạt thỏa thuận ngầm với Maranzano, Luciano mời sếp trưởng Masseria tới dùng bữa tại một nhà hàng ở quận Brooklyn vào ngày 15/4/1931. Giữa ván bài, Luciano xin phép vào phòng vệ sinh. Ít giây sau, các tay súng do Luciano sắp xếp sẵn ập vào xả súng giết chết Masseria cùng cận vệ.

Ảnh chụp chân dung của Luciano trong một lần bị bắt vào năm 1931. Ảnh: *New York Police Department*.

Không còn kẻ đối địch, Maranzano phân các băng đảng Italy thành năm gia đình mafia, trong đó bản thân nắm chức cao nhất "sếp của mọi sếp". Ông trùm mới mang luật lệ mafia từ quê hương áp đặt lên mọi gia đình mafia tại New York. Maranzano còn kiểm chế hoạt động tội phạm của các tổ chức mafia cạnh tranh để làm lợi cho gia đình mình.

Bề ngoài, Luciano có vẻ chấp nhận những thay đổi trên nhưng trong lòng thầm kết luận rằng Maranzano thậm chí còn tham lam và bạo thủ hơn Masseria. Luciano ngấm ngấm tìm cơ hội loại bỏ Maranzano.

Tháng 9/1931, do được gián điệp mật báo, Luciano hay tin mình trở thành mục tiêu hạ sát theo lệnh của Maranzano. Luciano quyết định ra tay trước.

Theo thông tin gián điệp, Maranzano sắp bị Cục thuế vụ tới kiểm toán đột xuất nên đã yêu cầu cận vệ không mang súng tại văn phòng để tránh rắc rối. Chi tiết này khiến Luciano lập ra kế hoạch ám sát Maranzano. Để thực hiện kế hoạch, Luciano tuyển mộ bốn thành viên băng đảng gốc Do Thái với sự giúp đỡ của Meyer Lansky và Bugsy Siegel.

Ngày 10/9/1931, bốn sát thủ tới văn phòng của Maranzano dưới vỏ bọc nhân viên Cục thuế vụ. Những kẻ này có ngoại hình không giống người Italy nên hoàn toàn không bị Maranzano nghi ngờ. Bốn sát thủ sau đó tước vũ khí của đám cận vệ và sát hại Maranzano với sự chỉ điểm của gián điệp.

Sau cái chết của Maranzano, Luciano trở thành ông trùm tội phạm quyền lực nhất tại Mỹ. Dù hoàn toàn có thể tự xưng là "sếp của mọi sếp", Luciano xóa bỏ danh hiệu này vì cho rằng đây là nguồn gốc sinh ra mâu thuẫn giữa các gia đình tội phạm và sợ trở thành mục tiêu của kẻ tham vọng khác.

Cuối năm 1931, Luciano thành lập "Ủy ban" - cơ chế quản lý và giải quyết mâu thuẫn trong thế giới mafia. Mỗi gia đình mafia đều có đại diện trong "Ủy ban" với lá phiếu bình đẳng, mọi chuyện được xử lý thông qua biểu quyết. Thông qua "Ủy ban", Luciano muốn ngăn ngừa các cuộc chiến giành lãnh thổ trong tương lai.

Bằng cách áp dụng tư tưởng làm việc kiểu doanh nghiệp vào tội phạm có tổ chức, Luciano đã đặt nền móng giúp mafia kiểm soát hoạt động đánh bạc, mại dâm, ma túy,... trong suốt thế kỷ 20. Luciano được cho là cha đẻ của tội phạm có tổ chức tại Mỹ, theo Claire White, quản lý chương trình giáo dục tại Bảo tàng Mafia (thành phố Las Vegas).

Đầu những năm 1930, Luciano sống cuộc sống xa hoa tại New York. Nhưng những ngày tháng tốt đẹp ấy không kéo dài lâu vì Luciano đã lọt vào tầm ngắm của Thomas Dewey, công tố viên đặc biệt được giao trọng trách truy cứu tội phạm có tổ chức.

Sau khi thu thập chứng cứ, nhà chức trách bắt Luciano vào ngày 3/4/1936 vì vai trò đứng đầu trong mạng lưới mại dâm tại New York. Chứng cứ nhà chức trách nắm giữ hầu hết chỉ có tính chất gián tiếp, chủ yếu là lời khai của ba gái mại dâm. Tuy nhiên, với tâm thế tự tin thái quá, Luciano quyết định tự ra làm chứng trước tòa.

Trong phần đối chất, công tố viên Dewey chỉ ra nhiều điểm mâu thuẫn trong lời khai khiến Luciano toát mồ hôi và chỉ biết đáp lời bằng những câu "không biết" hoặc "không nhớ" yếu ớt. Dựa vào hồ sơ thuế trong 1929-1935,

Dewey chỉ ra thu nhập khai báo mỗi năm của Luciano chỉ vào khoảng 22.500 USD, trái ngược với lối sống xa hoa của ông trùm. Trước mặt bồi thẩm đoàn, Luciano lắp bắp và không giải thích được.

Cuối cùng, Luciano và các đồng bị cáo bị kết án về tội *Cưỡng ép mại dâm*, lãnh án 30-50 năm tù. Thời gian đầu, Luciano vẫn cố vận hành mạng lưới tội phạm của gia đình mafia từ trong tù. Sau khi kháng cáo bị tòa tối cao liên bang bác bỏ vào năm 1938, Luciano để thuộc hạ lên thay.

Trong Thế chiến II, Luciano bí mật thỏa thuận với chính phủ Mỹ. Theo đó, thuộc hạ của Luciano tại bến cảng New York sẽ đề phòng gián điệp từ Đức và Italy xâm nhập. Đổi lại, Luciano sẽ được giảm án khi chiến tranh kết thúc.

Tới nay, mức độ đóng góp của Luciano vào thắng lợi của cuộc chiến còn gây tranh cãi. Nhưng sau chiến Thế chiến II, Luciano được Thomas Dewey, khi ấy là thống đốc New York, giảm án với điều kiện phải bị trục xuất về Italy. Ngày 28/2/1946, Luciano đặt chân tới thành phố Naples, Italy.

Sau thời gian ngắn tại Italy, Luciano trốn tới thủ đô Havana, Cuba và cố gắng xây dựng mạng lưới tội phạm với sự trợ giúp của Meyer Lansky và Bugsy Siegel. Không được bao lâu, Luciano bị Cuba trục xuất về Italy vào năm 1947 dưới sức ép của chính phủ Mỹ.